

بصیرت یا تبعیت؟

سنجش عیار ولایت‌مداری در روزهای غبارآلود

در سپهر سیاسی و ادبیات انقلاب اسلامی، واژه‌ها بار معنایی سنگین و مقدسی دارند و نباید به سادگی توسط جریان‌های مصلحت‌اندیش مصادره شوند. یکی از پرکاربردترین و در عین حال مظلوم‌ترین این واژه‌ها، مفهوم «بصیرت» است. جریانی که این روزها در هزارتوی دیپلماسیِ انفعالی گرفتار شده، تلاش می‌کند تا هرگونه سکوت، انفعال و منتظر ماندن را به پای ولایت‌مداری و بصیرت بنویسد؛ اما حقیقت و منطق مکتب چیز دیگری است.

بیا بید مرزهای مفاهیم را شفاف کنیم تا سره از ناسره تشخیص داده شود. «بصیرت» یعنی اینکه پیش از آنکه امام و رهبر جامعه مجبور شود صراحتاً نظرش را در خصوص یک پدیده، یک بحران یا یک توافق خسارت‌بار اعلام کند، شما بر اساس مبانی مکتب و شناخت منظومه فکری ایشان، موضع‌گیری کرده باشید و از قضا، موضع شما کاملاً منطبق با نظر و موضع امام باشد.

بصیرت یعنی فهمِ نانوشته‌ها؛ یعنی خواندنِ خطوط قرمز پیش از آنکه ولی جامعه مجبور به ترسیم علنی آن‌ها شود. نیروی بصیر، سپرِ بلاي امام خویش است و با خط‌شکنی و فضا سازیِ درست، بار را از دوش رهبری برمی‌دارد تا دشمن نتواند نوک پیکانِ حملاتش را به سمت عمود خیمه نظام نشانه برود.

تفاوت «بصیرت» با «تبعیت» منفعلانه

اینکه در هر مسئله، حادثه و بحرانی (چه در کارزار نظامی و چه در میز مذاکرات) دست روی دست بگذارید، سکوتِ محافظه‌کارانه پیشه کنید و بایستید تا رهبر انقلاب صراحتاً نظرش را بگوید و تازه بعد از آن، با تأخیر و ژست‌های عاقل‌اندرسفییه به میدان بیایید و اعلام موضع کنید، دیگر اسمش «بصیرت» نیست.

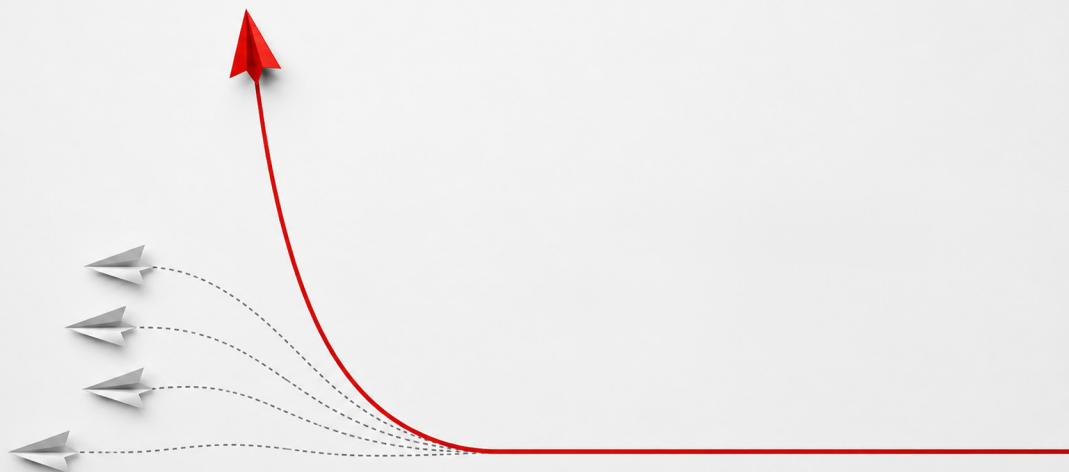
البته که این کار لازم، واجب و حداقلی و وظیفه شرعی یک فرد انقلابی است، اما نام دقیق این رفتار «تبعیت» است. جامعه‌ی اسلامی و نظام سیاسی قطعاً به تبعیت نیاز دارد، اما عبور از گردنه‌های سخت و فتنه‌های پیچیده، نیازمندِ خواصِ «بصیر» است، نه صرفاً مقلدانی که در بزنگاه‌های حساس، هزینه دادن را به گردن رهبری می‌اندازند. تفاوتِ بصیرت و تبعیت، تفاوتِ میانِ «عمار بودن» و «سیاهی لشکر بودن» است.

خط قرمز انحراف

اما مرحله خطرناک‌تر و معیار نهایی سنجش حق و باطل در این هندسه کجاست؟ نقطه سقوط دقیقاً آنجاست که رهبر و امام جامعه، نظر و موضعش را در خصوص یک مسئله (مثلاً عدم عبور از خطوط قرمز در مذاکرات یا لزوم عدم اعتماد به دشمن) کاملاً شفاف و عیان می‌کند؛ اما شما در مقابل این نص صریح، دست به تأویل می‌برید. در این نقطه، اگر شما به واسطه هر مسئله‌ی دیگری — اعم از توجیهات دیپلماتیک، ترس از هیمنه پوشالی دشمن، مصلحت‌اندیشی‌های باندی، یا حفظ میز و صندلی — حتی یک درجه با این نظر زاویه پیدا کردید، موضع شما «باطل مطلق» است. در مکتب ما، پس از روشن شدن موضع ولی، هیچ عذر و بهانه‌ای برای زاویه گرفتن پذیرفته نیست و هر صدایی که برخلاف آن بلند شود، صدای انحراف است.

مردم مبعوث شده در کف خیابان، در این روزها تبلور عینی همین «بصیرت» ناب بودند. آن‌ها منتظر نماندند تا همه چیز در قالب بخشنامه از بالا دیکته شود؛ بلکه با فهم به‌هنگام و اقدام به‌موقع، شروط عزتمندانه را فریاد زدند و راه را بر سازش‌کاران بستند. جریان خودانقلابی‌پندار باید بداند که در بزنگاه‌های تاریخی، تأخیر در فهم، سکوت منفعلانه و پنهان شدن پشت نام رهبری، با ادعای بصیرت هم‌خوانی ندارد.

دریافت سایر مکتوبات

«قرارگاه ملی مبارزه با مفاسد اقتصادی» به عنوان یک مجموعه مردم نهاد مستقل، برآن شده است تا در مسیر مبارزه با مفاسد اقتصادی؛ با رویکردی پیشگیرانه فعالیت نماید و این مجموعه هدف خود را همسوسازی ظرفیت پژوهشگاه‌ها، رسانه‌ها و جریان‌های دانشجویی و صنفی و در یک کلام نخبگان جامعه قرار داده است تا مبدائی برای گفتمان سازی عالمانه در راستای ریشه کنی سرطان فساد اقتصادی از پیکر نظام مقدس اسلامی ایجاد گردد.

www.FesadSetiz.ir

 @fesadsetiiz

 @fesadsetiz_ir

تهران میدان انقلاب
خیابان کارگر شمالی
بن بست امین - پلاک ۱۰

۰۲۱-۶۶۴۰-۸۷۳۰

قرارگاهی مبارزه با مفاسد اقتصادی